

דף מג.

עין משפט א

הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ו ה"ג

כָּל הַמוֹמִין כָּלָן לְ אֶחָד שֶׁהָיוּ בוֹ מִתְחַלְתִּי בְרִיתוֹ וְאֶחָד שֶׁנִּלְדָּו בוֹ אַחַר כֵּן בֵּין עוֹבְרִין בֵּין שְׂאִינָן עוֹבְרִין הֲרִי זֶה פְּסוּל עַד שִׁיעְבוּרוֹ:

דף מג:

עין משפט א

הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ה ה"א

כָּל הַמוֹמִין הַמֵּיחֲדִין בְּאָדָם מִתְשַׁעִים וְזֶהוּ פְּרֻטָּן. שְׂמוֹנָה בְּרָאשׁ וְאֵלוֹ הֵן. מִי שֶׁאֲמָצַע קְדָקְדוֹ שׁוֹקֵעַ לְמִטָּה כְּמוֹ

ל. כסף משנה: כל המומין כולם וכו'. בפרק טבול יום (דף צ"ח:;) ובתורת כהנים פרשת אמור פ"ב:

מ. כסף משנה: כל המומין המיוחדים באדם וכו'. בריש פרק מומין אלו (דף מ"ג) בין קבועין בין עוברים פסולים באדם יתר עליהם האדם הכילון והלפתן והמקבן ושראשו שקוע וסקיפס ובגמרא כילון דדמי רישיה לאכלא לפתן דדמי [רישיה] לגרגלידא דלפתא תנא וצוארו עומד באמצע ראשו. מקבן דדמי רישיה למקבת ושראשו שקוע מלפניו. וסקיפס מאחריו כדאמרי אינשי שקיל פיסא. וכתב רבינו בפ"י המשנה אכלא כלי שיש לו צואר ארוך ששואבין בו היין מהחבית וענין הדמיון הזה שיהא אמצע ראשו בולט גבוה למעלה והלפתן נגזר מלפת והוא שיהא ראשו על צוארו כראש הלפת על העלין שלה וכו'. המקבן [גזור מן המקבות והוא] שיהא ראשו כמו מקבת ויהא קדקדו גבוה למעלה. ושראשו שקוע הוא שיהא דמות ראשו כמי שנתן ידו על גובה ראשו ונתפשט עד שבלטו צדדיו וקורין אותו קובי. וסקיפס הוא שיהא אחורי ראשו בולט לצד ערפו כמו שבולטין הצדדין מהקובי עכ"ל. ולפי זה מאי שכתב רבינו מי שאמצע קדקדו שוקע למטה וכו' הוא פירוש שראשו שקוע. ומ"ש מי שאמצע קדקדו עולה למעלה וכו'. הוא פירוש הכילון. ומי שראשו יוצא מאחריו כנגד ערפו. הוא פ"י סקיפס ולפי זה יהיה פירוש שקיל פיסא שנראה כמי שנטל חתיכה והניחה מאחריו. וכתב הראב"ד מי שאמצע א"א דומה שלא בא זה אלא לערוב את העולם וכו'. נראה שטעמו מפני שהוא גורס כגירסת רש"י שראשו שקוע לפניו ופירש דהיינו שראשו משופע לפניו באלכסון. ובסקיפס מאחריו פירש"י שגובה ראשו חסר

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שְׂדֵחְקוֹ בְּיָדוֹ. מִי שֶׁאִמְצַע קְדָקְדוֹ עוֹלָה לְמַעְלָה כְּמוֹ
 בֵּיצָה. מִי שֶׁפָּאֵת רֹאשׁוֹ יוֹצֵא כְּנֶגֶד פָּנָיו כְּמוֹ מִקְבֵּת. מִי
 שֶׁרֹאשׁוֹ יוֹצֵא מֵאַחֲרָיו כְּנֶגֶד עַרְפוֹ. מִי שֶׁרֹאשׁוֹ רָחֵב
 וְיוֹצֵא מִכָּאן וּמִכָּאן עַד שֶׁתִּמְצָא רֹאשׁוֹ עַל צְוָארוֹ כְּמוֹ
 רֹאשׁ הַלֶּפֶת עַל הָעֵלִין שָׁלוֹ. הִקְרַח שְׂאִין בְּכָל רֹאשׁוֹ שֶׁעַר
 כָּל עֵקֶר. וְאִם יֵשׁ בּוֹ שְׂיטָה שֶׁל שֶׁעַר מִקְפַּת מֵאַחֲרָיו
 מֵאֲזֵן לְאֲזֵן כְּפֶשֶׁר. מִי שֶׁהָיָה הַשֶּׁעַר מִקִּיף מֵאֲזֵן לְאֲזֵן
 מִלְפָּנָיו בְּלִבָּד וְשֶׁאֵר הָרֹאשׁ קָרַח הוּא הָרִי הוּא פְּסוּל. מִי
 שֶׁהָיָה הַשֶּׁעַר שָׁלוֹ מִקִּיף אֶת כָּל הָרֹאשׁ סָבִיב מִלְפָּנָיו
 וּמֵאַחֲרָיו וְאִין שָׁם שֶׁעַר בְּאִמְצַע גַּם זֶה קָרַח וּפְסוּל:

עין משפט ב הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ה ה"י

שְׁלֹשָׁה בְּגָב וְאֵלוֹ הֵן. מִי שֶׁשְׂדֵרְתוֹ עֲקָמָה. * מִי שֶׁיִצְאָתָהּ
 חֲלִיא מִשְׂדֵרְתוֹ בֵּין שְׂבִלְטָה לַחוּץ אוֹ נִכְנְסָה לְפָנִים אוֹ

מאחריו. שקיל פיסא שנראה כמי שניטל ממנו חתיכה ונראה להראב"ד שכל החולק על פירוש דברים אלו כחולק על פירוש הגמרא ומפני כך כתב שלא תפס דרך הגמרא וזו אינה השגה שכבר יישבתי פירוש רבינו על לשון הגמרא כפי גירסתו. עוד שנית השיגו ששינה סדר המשנה וכתב שראשו שקוע תחלה ושני לו הכילון ושלישי לו המקבץ ורביעי לו סקיפס וחמישי לו הלפתן וזהו שכתב ופרטיו לא באו דרך הגמרא וגם זו אינה השגה שרבינו סידר דבר עם דבר שכנגדו מי שאמצע קדקדו שוקע אצל מי שאמצע קדקדו עולה ומי שפאת ראשו כנגד פניו עם מי שראשו יוצא מאחריו: הקרח שאין בכל ראשו שיער כל עיקר וכו'. משנה שם הקרח פסול איזהו קרח כל שאין לו שיטה של שער מקפת מאזן לאזן ואם יש לו הרי זה כשר ובגמרא איכא תרי לישני ולישנא בתרא אם יש לו הרע זה כשר אמר רבא ל'ש אלא שיש לו לאחריו ואין לו לפניו אבל יש לו בין לאחריו בין לפניו פסול וכ"ש שיש לו לפניו ואין לו לאחריו ודאין לו כלל דפסול:

ג. כסף משנה: שלשה בגב ואלו הן מי ששדרתו עקומה. שם במשנה (דף מ"ג:): מי שיש לו שני גבין ושתי שדראות ובגמרא למימרא דחיי והא איתמר המפלת בריה שיש לה

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

נְטָתָהּ לְצִדְדֵינָן וְזָהוּ בְעַל חֲטוּטָרְתָּ. מִי שֶׁתִּפַּח בְּשָׂר בְּגִבּוֹ
וְנִעְשָׂה כִּחֲטוּטָרְתָּ אַף עַל פִּי שְׁלֹא זָזָה חוּלְיָא מִמְקוֹמָהּ
הָרִי זֶה מוּם:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ח ה"א
עייך לעיל עין משפט א

עין משפט ד. הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ח ה"ו

אֶחָד עֶשֶׂר בְּעֵינַיִם וְאֵלוֹ הֵן. ׀ מִי שֶׁהָיוּ שְׁתֵּי עֵינָיו לְמַעְלָה
מִן הַמָּקוֹם הָרְאוּי לָהֶם קְרוֹבוֹת מִפְדַּחְתּוֹ. מִי שֶׁהָיוּ שְׁתֵּי

שני גבין וכו' בשדרתו עקומה ופירש"י ומיחזי כגבין שדרות הרבה. ומ"ש מי שיצאה חוליה משדרתו וכו'. שם במשנה (דף מ"ג) בעלי חטוטרת ר"י מכשיר וחכמים פוסלין וידוע דהלכה כחכמים ודברי רבינו בפירוש המשנה כמו שהם כאן. ובגמרא דאית בה עצם כ"ע לא פליגי דפסלא כי פליגי דלית בה עצם ורבינו נראה שמפרש דאית בה עצם היינו לומר שיש פגע בעצם כלומר שיצאה חוליא משדרתו וכו':

׀. כסף משנה: אחד עשר בעינים ואלו הן מי שהיו שתי עיניו למעלה מהמקום הראוי להם קרובים מפדחתו מי שהיו שתי עיניו למטה מהמקומות הראוי להם. כך היא הגירסא הנכונה בספרי רבינו וכן מצאתי בספר מוגה וכן הוא בסמ"ג והיא במשנה בפרק מומין אלו שתי עיניו למעלה ושתי עיניו למטה ומפרש לה בגמרא הכי. ומ"ש מי שהיו שתי עיניו עגולות וכו'. שם. עיניו טרוטות ופירש"י עגולות. ומה שכתב מי שעניו מזורות וכו'. נראה דהיינו מה ששנו שם תנא הזויר ומפרש דהיינו דמזיר עיניה. ומ"ש עיניו גדולות הרבה כשל עגל מי שעניו קטנות כשל אווז. שם במשנה ובפרק שני מהלכות מזבח אבאר דכל שכן עינו אחת גדולה והשניה קטנה דהוי מום: ומ"ש מי שדמעיו זולפות תמיד מי שלחלוחית נמשכת מראש עינו וכו'. שם במשנה הצירן ובגמרא הצירן עיניו[טרוטות] צירניות דומעות דולפות וטורדות וכתב רבינו בפירוש המשנה צירן מי שעניו דומעות או שנוזלים קצות עינו תמיד והוא מה שאמרו בפירוש השם הזה דומעות זולפות. ומ"ש מי שמקבץ ריסי עניו ועוצמן וכו'. שם במשנה סכי שמש ובגמרא תני רב יוסף סני שמש ופירש"י ששונא השמש ואינו יכול לראות מקום שחמה זורחת שם. וכתב רבינו בפירוש המשנה סני שמש שונאי השמש והירח והכוונה בזה שבשעה שרוצה להביט אל השמש או לירח או לדברים המאירים מאמץ ומקבץ עפעפי עינו ומקטין אותו. ומ"ש מי שראיית עינו מעורבת וכו'. שם במשנה רואה את החדר ואת העליה כאחד. ומה שכתב מי שאחת מעיניו

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225 email: minchat.aaa@gmail.com

עֵינָיו לְמַטָּה מִמָּקוֹם הָרְאוּי לָהֶם. מִי שֶׁהָיוּ שְׂתֵי עֵינָיו
 עֲגוּלוֹת וְאֵינָם נִמְשָׁכוֹת בְּאֶרְךָ מְעַט מִשָּׂאָר הָעֵינַיִם. מִי
 שֶׁעֵינָיו מוֹזְרוֹת וְהֵן יוֹצְאוֹת כְּעֵינֵי הַנֶּמֶר וְכִמִּי שֶׁהוּא
 מְסַתְּפֵל בְּעֵת שִׁכּוּעַ כַּעַס הַרְבֵּה. מִי שֶׁעֵינָיו גְּדוּלוֹת
 הַרְבֵּה כְּשֶׁל עֵגֶל. מִי שֶׁעֵינָיו קְטַנּוֹת כְּשֶׁל אֲוֹז. מִי
 שֶׁדִמְעָיו זוֹלְפוֹת תָּמִיד. מִי שֶׁלְחֻלּוּחִית נִמְשָׁכֶת מֵרֹאשׁ
 עֵינוֹ מִכְּנֶגֶד הַחֹטֶם אוֹ מִזַּנַּב עֵינוֹ מֵצַד צְדָעָיו. מִי שֶׁמְקַבֵּץ
 רִיסֵי עֵינָיו וְעוֹצֵמָן מְעַט בְּשָׂעָה שְׂרוּאָה אוֹר אוֹ בְּשָׂעָה
 שֶׁהוּא רוֹצֵה לְדַקְדֵק בְּרֵאֵיהָ. מִי שֶׁרְאִיתָ עֵינוֹ מְעֻרְבֶּכֶת
 עַד שְׂרוּאָה אֶת הַחֹדֶר וְאֶת הָעֲלִיָּה כְּאַחַת. וַיִּוָּדַע דְּבַר זֶה
 בְּעֵת שִׁידְבָר עִם חֲבֵרוֹ וְנִרְאָה כְּאִלוֹ הוּא מְסַתְּפֵל בְּאִישׁ
 אַחֵר. מִי שֶׁאַחַת מֵעֵינָיו מְשֻׁנָּה מִחֲבֵרְתָּהּ בֵּין בְּמִקוּמָהּ
 בֵּין בְּמִרְאָהּ כְּגוֹן שֶׁהִיְתָה אַחַת שְׁחֹרָה וְאַחַת פְּתוּכָה אוֹ
 אַחַת קְטַנָּה וְאַחַת גְּדוּלָּה הוּאֵיל וַיֵּשׁ בֵּין שְׂתֵיהֶן שְׁנוּי
 מִכָּל מְקוֹם פְּסוּל:

עין משפט ה.ו. הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ח הי"ז

נִמְצְאוּ כָּל הַמוֹמִינִין ^ע הַפּוֹסְלִין בְּכֹהֲנִים מֵאָה וְאַרְבָּעִים
 וְזֶהוּ כְּלָלָם. שְׂמוֹנָה בְּרֵאשׁ. וּשְׁנַיִם בְּצִוְאָר. וְתִשְׁעָה

משונה מחבירתה בין במקומה. שם במשנה עינו אחת למעלה ואחת למטה. ומה שכתב
 בין במראה כגון שהיתה אחת שחורה ואחת פתוכה וכו'. זהו זוגדוס שכתבתי למעלה:
ע. כסף משנה: ואלו פסלו מפני מראית העין מי שנשרו ריסי עיניו. נתבאר בפרק זה.
 ומ"ש ומי שניטלו שיניו. שם במשנה (דף מ"ד):

 את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

בְּאֲזָנִים. וְחִמְשָׁה בְּגִבֵּינִים. וְשִׁבְעָה בְּרִיס הָעֵינַיִן. וְתִשְׁעָה
 עָשָׂר בְּעֵינִים. וְתִשְׁעָה בַּחֲטָטִים. וְתִשְׁעָה בַּפֶּה. וְשִׁלְשָׁה
 בַּבֶּטֶן. וְשִׁלְשָׁה בַגֵּב. וְשִׁבְעָה בַיָּדַיִם. וְשִׁשָּׁה עָשָׂר בְּאֵיבְרֵי
 הַזָּרַע. וְעֶשְׂרִים בְּרַגְלָיִם. וְשִׁמוֹנָה בְּכָל הַגּוֹף. וְשִׁמוֹנָה
 בְּעוֹר הַבָּשָׂר. וְשִׁבְעָה בְּכַח הַגּוֹף וְרִיחוֹ. וְכִכָּר נִפְרָטוּ כֹּלָן
 אֶחָד אֶחָד. וְאֵלוּ פָּסְלוּ מִפְּנֵי מַרְאִית הָעֵינַיִן. מִי שֶׁנִּשְׁשָׂרוּ
 רִיסֵי עֵינָיו אֶף עַל פִּי שֶׁנִּשְׁשָׂר הַשְּׁעָר בְּעַקְרָן. וּמִי שֶׁנִּשְׁטְלוּ
 שְׁנָיו:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ח ה"ד

חִמְשָׁה בְּגִבֵּינִים • וְאֵלוּ הֵן. מִי שֶׁאֵין לוֹ שְׁעָר בְּגִבֵּינָיו
 וְהוּא (ויקרא כא-כ) 'גִּבֵּין' הָאָמור בתורה. מִי שֶׁנִּשְׁשָׂרוּ
 שׁוֹכְבֵינָיו. מִי שֶׁאֵין לוֹ אֶלָּא גִבֵּין אֶחָד. מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ גִּבֵּינַיִן
 יֶתֶר עַל שְׁנַיִם. מִי שֶׁאֶחָד מִגִּבֵּינָיו מְשֻׁנָּה מִחֵבְרוּ בֵּין
 שְׁשֻׁעָרוּ שֶׁל זֶה אַרְךְּ וְשֻׁעָרוּ שֶׁל זֶה קָצָר בֵּין שְׁשֻׁעָרוּ שֶׁל

פ. כסף משנה: חמשה בגבינים וכו' משנה בפרק מומין אלו (דף מ"ג): אין לו גבינין או
 אין לו אלא גבין אחד זהו גבן האמור בתורה רבי דוסא אומר שגביניו שוכבים ר' חנינא
 בן אנטונינוס אומר שיש לו שני גבין ושתי שדראות ובגמרא וגבן דאין לו משמע ורמינהו
 גבן שיש לו גבינין הרבה אין לו גבינין או אין לו אלא גבין אחד מנין תלמוד לומר או
 [גבן] אמר רבא זהו מדרש או גבן וכתב רבינו בפירוש המשנה גבינין גבות העין. גביניו
 שוכבים הוא שיהא שער גביניו רב עד שהוא מגיע על עפעפי עיניו וכו' ואין ר' דוסא ות"ק
 ור' חנינא חולקין אם אלו מומין [או אינן מומין] רק הכל מודים שהם מומין ואינם חולקין
 אלא אי זהו גבן האמור בתורה עכ"ל. ומ"ש רבינו מי שאין לו שער בגביניו והוא גבן
 האמור בתורה יש לתמוה עליו שכפי מה שאמרו בגמרא כך הל"ל והוא מדרש או גבן
 האמור בתורה: מי שאחד מגביניו משונה מחבירו וכו'. בתוספתא בכורות פ"ה מונה
 בכלל המומין גביניו אחד שחור ואחד לבן והוא בכלל זוגדוס שאכתוב בסמוך:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

אָחַד שָׁחַר וּשְׁעָרוֹ הַשְּׁנַי לִבָּן אוֹ אָדָם הוֹאִיל וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם
שְׁנוּי זֶה הָרִי זֶה פְּסוּל:

עין משפט זז. הרמב"ם הל' איסורי ביאה פ"י הי"א

נִבְרָא וְשָׁט שְׁלוֹ אָטוּם * אוֹ שְׁהִיָּה חָסֵר מִטְבוּרוֹ וּלְמִטָּה
וְהָרִי הוּא אָטוּם. אוֹ שְׁהִיָּתָה גְלָגְלָתוֹ אָטוּמָה. אוֹ שְׁהִיּוֹ
פָּנָיו טוּחוֹת וְאֵין בָּהֶן הֶפֶר פָּנִים. אוֹ שְׁיֵשׁ לוֹ שְׁנַי גַּבִּין
וּשְׁתֵּי שְׁדָרוֹת. אוֹ שְׁהִפִּילָה בְרִית רֹאשׁ שְׁאִינוֹ חֲתוּף. אוֹ
יָד שְׁאִינוֹ חֲתוּף. כָּל נֶפֶל מֵאֵלוֹ אֵינוֹ וְלָד וְאֵין אִמּוֹ טְמֵאָה
לָדָה. אָבֵל אִם הִפִּילָה יָד חֲתוּכָה וְרָגַל חֲתוּכָה הָרִי
חִזְקָתָה מוֹלָד שָׁלֵם וּמִצְטָרְפִין לְרֹב אֵיבָרָיו:

צ. כסף משנה: נברא ושט שלו אטום או שהיה חסר מטבורו ולמטה והרי הוא אטום.
בפרק המפלת (דף כ"ג ע"ב) תניא המפלת גוף אטום אין אמו טמאה לידה ואיזהו גוף
אטום [רבי אומר] כדי שינטל מן החי וימות [וכמה ינטל מן החי וימות] רבי זכאי אומר
עד הארכובה רבי ינאי אומר עד לנקביו רבי יוחנן אומר משום רבי יוסי בן יהושע עד מקום
טבורו ויש לתמוה על רבינו שפסק עד מקום טבורו דבגמרא משמע דמאן דאמר הכי ל"ל
טרפה אינה חיה וגם לית ליה ניטל ירך וחללה נבילה ומש"ה לא סגי ליה בעד הארכובה
או עד נקוביו וכיון דקיי"ל דטריפה אינה חיה וגם קיי"ל דניטל ירך וחללה נבילה וכ"כ
רבינו בהלכות שחיטה הו"ל לפסוק עד הארכובה וצ"ע. ומיהו הא לא קשיא לי אמאי פסק
כרבי יוחנן במקום רבי ינאי רביה דשאני הכא דמשום רבי יוסי בן יהושע קאמר לה. וגרסינן
בגמרא אמר [רבא] ושטו נקוב אמו טמאה ושטו אטום כלומר סתום אמו טהורה פ"י
מטומאת לידה לפי שכיון שהושט סתום אינו ראוי לחיות וכל שנברא בענין שאינו ראוי
לבריית נשמה אין אמו טמאה לידה דלאו ולד הוא. ושטו נקוב כתב הרשב"א דטעמא
דטמאה מפני שזה היה ראוי לבריית נשמה אלא שמא ניקב ושטו לאחר מכאן וכל שעיקרו
ראוי לבריית נשמה אמו טמאה לידה ויש לתמוה על רבינו למה השמיט הא דושטו נקוב
ואפשר שהוא ז"ל היה מפרש דטעמא דרבא משום דסבר דטריפה חיה וכדפירש"י וכיון
דקיי"ל דטרפה אינה חיה לית הלכתא כרבא:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ט. הרמב"ם הל' מאכלות אפורות פ"א ה"ו

בְּהֵמָה טְהוֹרָה שְׁלֵלָהּ ק או שְׁנַמְצָא בָּהּ בְּרִיָּה שֵׁשׁ לָהּ
שְׁתֵּי גִבִּין וְשְׁתֵּי שְׁדָרוֹת אֲסוּרָה בְּאֲכִילָהּ. וְזוֹ הִיא
הַשְּׂסוּעָה שְׁנֶאֱסָרָה בַּתּוֹרָה שְׁנֶאֱמַר (דברים יד-ז) 'אֵת זֶה
לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמִּפְרִי־יָדָיִם הַפְּרָסָה הַשְּׂסוּעָה'
כְּלוּמַר בְּרִיָּה שְׁנוּלָהּ שְׂסוּעָה לְשְׁתֵּי בְּהֵמוֹת:

שו"ע יו"ד סימן יג סעיף ו

ז. השוחט בהמה ומצא בה בריה שיש לה ב' גבין ושני שדראות
אסורה ר.

עין משפט י.כ. הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ה ה"ו

עיינ לעיל עין משפט ד

ק. כסף משנה: בהמה טהורה שילדה או שנמצא בה בריה שיש לה שתי גבין ושתי
שדרות וכו'. קשה לי דכיון דקי"ל כרב בריה בעלמא ליתא וכי אגמריה רחמנא למשה במעי
בהמה אגמריה וכו' לא ה"ל לכתוב או שילדה:

ר. דאינה יכולה לחיות. ש"ך ס"ק כ"א מנדה כ"ד וכרב.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com